



ע"פ 1094/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 1094/17

כבוד השופט נ' הנדל
פלוני

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה להפסקת מאסר שהוטל על המבקש ביום
22.12.2016 במסגרת גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו בת"פ 61549-11-15 על ידי כבוד
השופט ד' רוזן

עו"ד אביגדור פלדמן; עו"ד יעקב (יקי) קהן

בשם המבקש:

עו"ד אופיר טישלר

בשם המשיבה:

החלטה

1. מונחת בפני בקשה להפסקת מאסר בן 44 חודשים שהוטל על המבקש בתאריך 22.12.2016 במסגרת גזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (ת"פ 61549-11-15, כבוד השופט ד' רוזן), עד לשמיעת ערעורו בבית משפט זה.

בתמצית יצוין כי המבקש הורשע במספר עבירות של סחיטה באיומים, קשירת קשר לביצוע פשע, תקיפה בנסיבות מחמירות
עמוד 1

ואיומים. עונשו נגזר, כאמור, ל-44 חודשי מאסר בפועל, מתן פיצוי למתלונן ותשלום קנס. הוא החל לרצות את עונשו בתאריך 9.11.2015, טרם נגזר דינו, ועד עתה הוא ריצה כ-23 חודשי מאסר בפועל. ערעורו של המבקש נקבע לשמיעה לתאריך 23.11.2017. ברקע, בקשה קודמת של המבקש להפסקת עונש מאסרו נדחתה (6.4.2017, השופט י' דנציגר). במסגרת ההחלטה השופט דנציגר הדגיש כי מצבו הרפואי של המבקש אינו מטה את הכף לטובת הפסקת מאסר, שהרי מצב זה היה נתון בעת שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריה, והיבטיו הייחודיים של מצבו הרפואי נבדקו.

2. במסגרת בקשה זו, המבקש עותר להפסקת מאסרו בפועל לנוכח מצבו הרפואי המורכב - הוא סובל מגידול סרטני בגופו. המבקש טוען כי הימצאותו מאחורי סורג ובריה מסכנת את חייו, וכי הוא אינו מקבל מענה רפואי מיטבי למצבו. עוד נטען, כי לנוכח קביעת מועד שמיעת הערעור לסוף חודש נובמבר, ערעורו עשוי להתייתר. בהקשר זה, נטען כי סיכויי הערעור טובים.

התקיים דיון בבקשה בפניי, במסגרתו הנחיתי את המשיבה להגיש חוות דעת מטעם רופא מומחה בעניינו של המבקש. לאחר מתן מספר דחיות לשם גיבוש חוות הדעת, המשיבה עדכנה כי למבקש נקבעה בדיקה על ידי רופא נירוכירוג מבית החולים אסף הרופא. בבוקר הבדיקה, התברר כי המבקש סירב לצאת מתאו, בטענה כי הוא זכאי לליווי מיוחד. המשיבה ערכה בירור עם שירות בתי הסוהר (להלן: השב"ס) באשר לטענתו והתברר כי השב"ס נערך באותו הבוקר ללוות את המבקש ישירות לבית החולים ברכב קטן בנפרד מיתר האסירים, ישירות לבדיקה הרפואית ובחזרה. המבקש הגיב לדברי המשיבה במספר טענות - כלליות וספציפיות. באופן כללי, נטען כי המבקש אינו מקבל את הטיפול הרפואי המיטבי בבית הכלא. לראיה, המשיבה אינה מחזיקה בידה את מלוא החומר הרפואי בעניינו. באופן ספציפי, באשר לסוגיית הליווי המיוחד של השב"ס, המבקש סבור כי תגובת השב"ס מעידה כי הליווי שניתן לו אינו מספק. זאת, מכיוון שהרכב הקטן שבו היה אמור להגיע לבית החולים היה חלק מן השיירה הרגילה של ליווי העצורים. לגישת המבקש, יש בנתון זה כדי להקשות על פינויו המידי לבית החולים.

3. כאמור, מצבו הרפואי של המבקש היה ידוע לבית המשפט המחוזי בעת גזירת עונש המאסר בפועל, ואף לבית משפט זה, כאשר דחה את בקשתו הראשונה להפסקת מאסר. ניסיון נוסף לברר את מצבו הרפואי האקטואלי זכה למענה חלקי. מחוות דעת של רופא השב"ס עולה כי המבקש מטופל וכי לא נרשמה החמרה במצבו. על פי הרופא, המבקש קיבל טיפול מלא, ונבדק ארבע פעמים בזמן ששהה בבית סוהר איילון. מענה מלא יותר היה מתאפשר אם המבקש היה ניאות לצאת מתאו, ולעבור את הבדיקה שנקבעה לו. יש להצר כי לא פעל בדרך זו. עם זאת, הנתונים המצויים בפני מאפשרים לקבוע כי אין מקום להורות בשלב זה על הפסקת מאסרו של המבקש.

קיומה של מחלה קשה של נאשם הנידון למאסר עשוי להיות רלוונטי, ובגדר נסיבה מיוחדת, לצורך החלטה בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר. נכון כי עסקינן בהפסקת מאסר, והמשוכה העומדת בפני המבקש גבוהה יותר בצורה משמעותית. יתרה מכך, בקשתו של המבקש נידונה מכבר במסגרת החלטה אחרת שניתנה על ידי בית משפט זה. חרף קשיים אלה, לו הייתה מונחת בפניי תשתית ראויה הייתי נכון לשקול היטב את האפשרות של שינוי ההחלטה. ברם כאמור, תשתית זו לא הונחה, ככל שהעניין נבדק הממצא תומך בהשארת ההחלטה הקודמת על כנה. לכך יש להוסיף כי המבקש, עם כל ההבנה למצבו הקשה, לא שיתף פעולה כדי לבסס את עמדתו. כאמור, עניינו נתון לפיקוח רפואי של גורמי שב"ס.

מעבר לכך, לא אכנס לחישוב סיכויי הערעור. התיק אכן מורכב והוא קבוע לשמיעה בפני הרכב עוד שבועות ספורים. הסניגורים



ביקשו לטעון כי קביעת התאריך לערעור מהווה שינוי במצבו של התיק, המצדיק דיון מחודש בבקשת המבקש להפסקת מאסרו. עם זאת, שינוי המצב פועל גם לטובת המערער, שכן הערעור צפוי להישמע בטווח הזמן הקרוב. כדי לקיים את הדיון בערעור יחד עם נאשמים אחרים המעורבים, מועד השמיעה של ערעור המבקש נדחה, אך זאת בחודש וחצי. בכל מקרה, ניתנה קדימות - מוצדקת - לשמיעת ערעורו לעומת תיקים אחרים. לא הובאה תשתית לבסס את המסקנה כי דחייה שכזו בעניינו של המערער מטה את הכף לקבלת בקשתו בעת הזו, אל מול הנימוקים שהוצגו בהחלטה הקודמת.

לבסוף, יש לשוב ולציין כי השב"ס נושא באחריות לטיפול במבקש. עליו לספק לו שירותי רפואה נאותים בהתאם למחלתו הדינאמית. יש לקוות כי המבקש ישתף פעולה עם גורמי הרפואה, למען טיפולו.

4. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג בתשרי התשע"ח (3.10.2017).

ש ו פ ט